

فصل چهارم

تعريف ویروسها و تشریح ساختمان آنها

هدفهای رفتاری: در پایان این فصل، فرآگیر باید بتواند:

- ۱- ویروسها را تعریف نماید.
- ۲- ساختمان ویروسها را توضیح دهد.
- ۳- ویروسها را بر حسب ساختمان ظاهری طبقه‌بندی نماید.
- ۴- مراحل رشد باکتریوفاز را نام ببرد.
- ۵- مراحل مختلف رشد ویروسهای حیوانی را شرح دهد.
- ۶- باکتریوفاز را تعریف کند.
- ۷- نحوه تکثیر ویروسهای باکتریایی را شرح دهد.
- ۸- همانندسازی، مونتاژ و انهدام میزان را شرح دهد.
- ۹- پدیده لیزوزنی را توضیح دهد.
- ۱۰- بیماریزایی ویروسها را شرح دهد.
- ۱۱- عالیم کلینیکی ویروسها را بیان نماید.
- ۱۲- نحوه دفاع بدن در مقابل ویروسها را بیان نماید.
- ۱۳- تغییرات ناشی از عفونت ویروسها را بیان نماید.
- ۱۴- انترفرون را تعریف و مکانیسم عمل آن را شرح دهد.
- ۱۵- بهترین محیطی را که ویروسها قادرند برای مدتی در آن فعالیت نمایند نام ببرد.
- ۱۶- نحوه انتشار ویروس در طبیعت را بیان نماید.

۱-۴- ویروسها

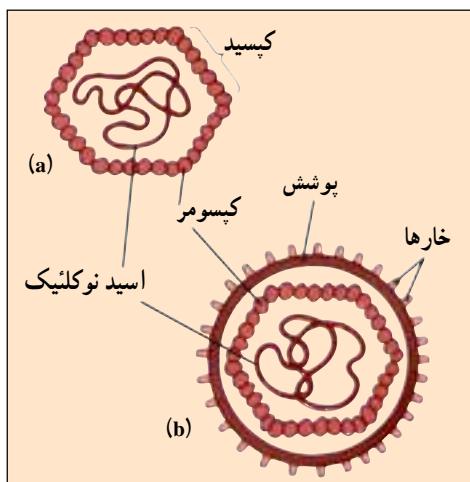
ویروسها کوچکترین و ساده‌ترین موجودات زنده هستند که از پروتئین و یک نوع اسید نوکلئیک (DNA یا RNA) ساخته شده‌اند. پوشش پروتئینی در اطراف اسید نوکلئیک قرار گرفته است (گاهی اوقات پوشش دیگری مرکب از لیپید، پروتئین و هیدرات کربن بر روی غلاف پروتئینی وجود دارد). از آنجا که ویروسها قادر آنزیمه‌ای لازم برای متابولیسم هستند و یا تعداد محدودی، آن را

دارند، از این رو برای تکثیر می‌باید از سیستم متابولیکی سلول میزان استفاده نمایند. این کیفیت از نظر پژوهشگر برای پیدا کردن داروهای ضد ویروسی اهمیت زیادی دارد، زیرا اکثر داروهایی که تکثیر ویروسها را متوقف می‌سازند بر اعمال سلول نیز اثر می‌گذارند و به همین دلیل مصرف آنها از نظر پژوهشگر به خاطر سمی بودن مجاز نیست. با این وجود حضور لیپیدها در سطح خارجی بعضی از ویروسها آنها را در برابر حلالهای لیپید نظیر اتر، عوامل امولسیون کننده نظیر املاح صفراوی و پاک کننده‌ها حساس و آسیب‌پذیر می‌سازد.

ویروسها فقط در درون سلولهای گونه‌های خاصی تکثیر پیدا می‌کنند و به همین دلیل آنها را به سه گروه اصلی به نام ویروسهای حیوانی، ویروسهای باکتریایی (باکتریوفاژها) و ویروسهای گیاهی تقسیم می‌کنند (بروتیستها و قارچها نیز ممکن است مورد حمله ویروسها قرار گیرند). در هر رده هر نوع ویروس معمولاً فقط سلولهای گونه خاصی را می‌تواند آلوده سازد.

۲-۴- ساختمان ویروسها

هر ذره ویروسی که ویریون^۱ نامیده می‌شود از یک هستهٔ حاوی اسید نوکلئیک (RNA) یا (DNA) که به وسیلهٔ پوشش پروتئینی به نام کپسید^۲ احاطه می‌شود ساخته شده است. هر کپسید از واحدهای کوچک پروتئینی به نام کپسومر^۳ ساخته شده است در برخی از ویروسها، پروتئین سازنده کپسول از یک نوع و در عدهٔ دیگر از چند نوع پروتئین ساخته شده است. ویروسهایی را که کپسید آنها به وسیلهٔ پوشش، پوشانیده نشده است ویروسهای برهنه می‌نامند.

شکل ۱-۴- ساختمان کلی دو نوع ویروس.
 (a) ویروس برهنه
 (b) ویروس پوشش‌دار با خارهای سطحی

در ویروسهای برهمه کپسید، اسید نوکلئیک را از تأثیر آنزیمهای نوکلئاز در مایعات بیولوژیک حفظ کرده، چسبیدن آنها را به سلولهای میزان حساس فراهم می‌سازد.

۳-۴- تکثیر و تولید مثل ویروسها

ویروسها به علت سادگی ساختمان و کوچکی جثه نمی‌توانند به تنها بی ادامه حیات دهند، بلکه برای فعالیت زیستی خود احتیاج به سلول مناسبی دارند که در داخل آن رشد نمایند. رشد ویروسها نتیجه فعل و انفعال آنها با سلولهای میزان است.

۴- رشد

از نظر کلی رشد ویروسهای حیوانی و باکتریوفاژها شبیه یکدیگر است اما در جزئیات متفاوت می‌باشند. ذیلاً مراحل مختلف رشد ویروسهای حیوانی به اختصار شرح داده می‌شود.

- مرحله اتصال ویروس به سطح خارجی سلول از طریق پوشش پروتئینی ویروس (ویروسهای حیوانی فاقد دم می‌باشند).

- وارد شدن ویروس؛ در این مرحله تمامی ویروس وارد سلول می‌شود.

- جدا شدن پوشش پروتئینی (کپسید) ویروس از اسید نوکلئیک آن^۱

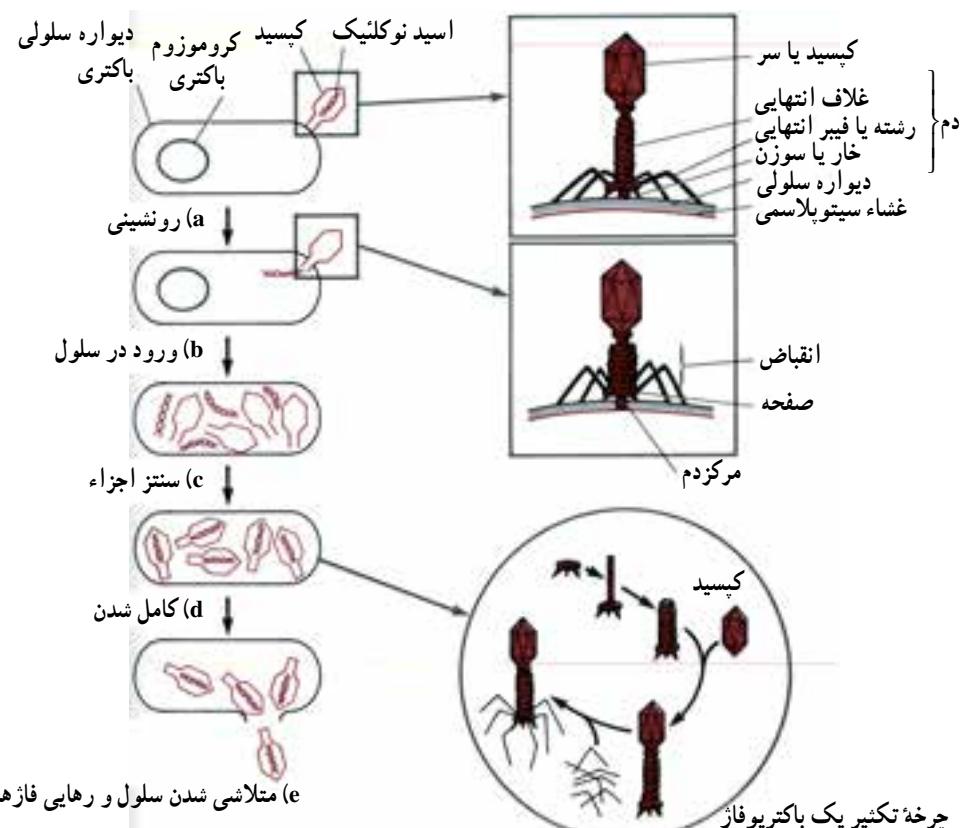
- سنتز مواد ویروسی که بر حسب نوع ویروس ممکن است در سیتوپلاسم هسته یا در هر دو بخش سلول انجام گیرد.

- کامل شدن ویروسها

- آزاد شدن ویروسهای کامل که بر حسب نوع ویروس به چند طریق صورت می‌گیرد. مثلاً ویروسهای پولیو از منافذی که در غشاء سلول ایجاد کرده‌اند تدریجاً خارج می‌شوند در حالی که ویروس آنفلوآنزا، ویروسهای مولد سرطان خون و سرطان پستان به طریق جوانه زدن از سلول میزان جدا می‌گردند در این مورد اسید نوکلئیک و پوشش پروتئینی ویروس در سیتوپلاسم سلول ساخته می‌شود و نوکلئو پروتئین تشکیل شده در حالی که قسمتی از غشاء سلول را همراه خود می‌برد. به صورت جوانه زدن از سلول میزان مشتق گردید بنابراین بعضی از مواد از جمله آنتی‌زنیهای سلولی ممکن است در سلول و ویروس هر دو یافت شوند. ویروسهایی که بدین طریق رشد می‌کنند با میزان خود رابطه همزیستی دارند و معمولاً رشد آنها به مرگ سلول منجر نمی‌گردد.

۴-۵- باکتریوفازها^۱

تعریف: باکتریوفازها یا فازها، ویروسهایی هستند که باکتریها را عفونی می‌کنند. فازها در سال ۱۹۱۵ (م) در انگلستان و در سال ۱۹۱۷ (م) به طور مستقل در انتیتو پاریس کشف شدند بدین صورت که فردریک تورت^۲ مشاهده نمود که کلونیهای باکتریها بعضی اوقات حل شده و ناپدید می‌گردند و این حل شدن از یک کلونی به کلونی دیگر منتقل می‌شود و حتی مواد به دست آمده از کلونیهای حل شده (لیز شده) که از صافیهای باکتریولوژیک عبور داده شده بود در رقت بسیار زیاد توانایی انتقال اثر حل کنندگی را داشت (جز در اثر حرارت) که وی عامل حل کنندگی را احتمال وجود ویروس دانست.

شکل ۲-۴- چرخه تکثیر یک باکتریوفاز. (a) رونشینی، (b) نفوذ در سلول، (c) بیوستز اجزاء سلولی (کپسید و (DNA)، (d) کامل شدن ذرات ویروسی، (e) متلاشی شدن سلول میزبان و آزاد شدن ویروسهای جدید

۱-۴-۵- صفات عمومی: باکتریوفاژ به معنای (باکتری خوار) کوچکترین و ساده‌ترین موجودات بیولوژیکی هستند که قادر به هماندسانازی می‌باشند. باکتریوفاژها به طور وسیعی در طبیعت پراکنده‌اند. برای اغلب باکتریها، باکتریوفاژ وجود دارد.

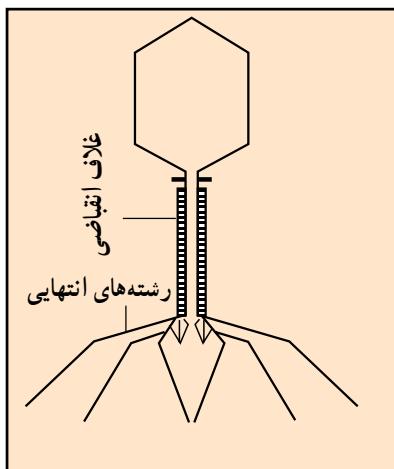
باکتریوفاژها مثل همه ویروسها دارای یک هسته از جنس اسید نوکلئیک هستند که به وسیله یک پوشش پروتئینی به نام کپسید پوشانیده شده است. ویروسهای باکتریایی به اشکال مختلف دیده می‌شوند اگرچه بعضی از آنها دمی دارند که از خلال آن اسید نوکلئیک خود را به داخل بدن میزبان تزریق می‌کنند. باکتریوفاژها به دو گروه عمده کشنده^۱ یا بیماریزا^۲ و غیربیماریزا^۳ تقسیم می‌شوند. اگر سلولی به وسیله یک فاژ کشنده آلوده شود تعداد زیادی از ویروسهای جدید تولید می‌گردد و در انتها سلول میزبان متلاشی یا لیز می‌شود و تعداد زیادی فاژ جدید از آن آزاد می‌گردد تا سلولهای دیگر را آلوده نمایند. به این حربان چرخه انهدامی^۴ گفته می‌شود. در عفونتهاي نوع آرام یا متعدل نتیجه کار به زودی ظاهر نمی‌شود. اسید نوکلئیک ویروس در سلول میزبان هماندسانازی می‌شود و از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌گردد بدون این که موجبات انهدام سلول فراهم شود.

۶-۴- شکل و ساختمان فاژها

فاژها یا ویروسهای باکتریایی را از نظر ظاهری در گروههای مختلفی تقسیم می‌نمایند.

۱-۶-۴- ساختمان فاژها: فاژها نیز همانند سایر ویروسها با دو نوع تقارن ساختمانی مکعبی^۵ و فنری^۶ دیده می‌شوند. فاژهای مکعبی به صورت چند وجهیهای منظم ولی فاژهای مارپیچی میله‌ای شکل هستند.

۲-۶-۴- اسید نوکلئیک فاژها: اسید نوکلئیک موجود در اشکال مختلف فاژها متفاوت است به عنوان مثال همه فاژهای دم‌دار دارای DNA دو رشته‌ای هستند. در اینجا ذکر این نکته لازم است که محققان باکتریوفاژها را به وسیله علایم رمزی مثل (λ) , $(\theta x 17u)$ و دم غلافدار و رشته‌های انتهایی

شکل ۳-۴- تصویر باکتریوفاژ^۴ قسمتهای سر و دم غلافدار و رشته‌های انتهایی

۱- Core

۲- Lytic

۳- Virulence

۴- Unvirulence

۵- Lytic cycle

۶- Cubic

۷- Helical

نامگذاری می‌کنند. گرچه این نوع نامگذاری می‌تواند از نظر کاربردی در آزمایشگاه مفید باشد ولی یک روش علمی برای نامگذاری فازها به حساب نمی‌آید و مبنای صحیحی ندارد.

۷-۴- بیماریزایی ویروسها

بیماریهای ویروسی در نتیجه فعل و انفعال ویروس و سلول از یک سو و ویروس و میزان از سوی دیگر به وجود می‌آیند. بنابراین در بیماریزایی ویروسها نقش سلول و میزان هر دو باید مورد توجه قرار گیرد.

۱-۷-۴- فعل و انفعال ویروس و سلول^۱: ویروسها پس از ورود به بدن میزان در سلولهای مناسبی جای می‌گیرند و رشد خود را شروع می‌کنند. هنگام رشد، مواد مختلف ویروسی (پروتئینی و اسید نوکلئیک) بر طبق دستوری که در کد ژنتیکی کروموزوم ویروس موجود است ساخته می‌شود. در نتیجه رشد ویروسها تغییرات یا ضایعاتی در سلول میزان بروز می‌کند که تغییرات مخرب سلولی^۲ نام دارد.

تأثیرات مخرب سلولی به دو صورت قابل برگشت^۳ و غیر قابل برگشت^۴ مشاهده می‌شود. نوع اول با تغییر شکل سلولها^۵ توأم است در حالی که نوع دوم غالباً منجر به مرگ سلول می‌گردد و نکروز^۶ نامیده می‌شود. برای مثال در پدیده تغییر شکل در اثر صدمات ویروس سلولها به شکل کروی در آمده مانند خوشه انجور اطراف یکدیگر جمع می‌شوند و پس از ناپدید شدن ویروس سلولهای تغییر یافته به حالت طبیعی باز می‌گردند. در حالی که در پدیده مرگ سلولها، سلولهای مستعد ابتدا کروی شکل و سپس متلاشی می‌شوند.

۲-۷-۴- فعل و انفعال ویروس و میزان^۷: فعل و انفعال ویروس و میزان مناسب ممکن است: ۱- منجر به بروز علایم کلینیکی شود. ۲- ممکن است منجر به بروز عوارض خفیف تری گردد. ۳- با هیچ‌گونه عارضه‌ای همراه نباشد و به همین جهت نامربی^۸ نامیده می‌شود. ۴- عفونت پنهانی^۹ که در کودکی به صورت کلینیکی یا نامربی بروز می‌کند ولی پس از بهبودی ذرات ویروسی کاملاً از بین نمی‌روند بلکه در محل مناسبی به حالت کمون^{۱۰} باقی می‌ماند و هنگامی که به دلیل اختلالات جسمانی یا روانی قدرت دفاعی بدن تضعیف می‌گردد ویروس پنهان شده مجدداً فعال می‌گردد و بار دیگر عفونت ایجاد می‌نماید. مانند ویروس مولد تبخال

۱- Virus - Cellinteraction

۲- Cytopathic effect = CPE

۳- Reversible

۴- Irreversible

۵- Degeneration

۶- Necrosis

۷- Virus - Host Interaction

۸- Inapparent infection

۹- Latent Infection

۱۰- Latency

۳-۷-۴- علایم کلینیکی ویروسها: این علایم شامل سردرد، تب، کم اشتهایی و احساس کسالت می‌باشد. علت یا علل به وجود آمدن این اختلالات دقیقاً مشخص نشده است با این وجود سمی بودن ویروس و عدم تغذیه صحیح سلولها ممکن است در ایجاد اینگونه عوارض مؤثر باشد.

۴-۷-۴- تغییرات ناشی از عفونت ویروسی: تغییرات ناشی از صدمات ویروسها به صورتهای زیر در بافتها دیده می‌شود :

۱ - افزایش حجم سلولها ۲ - افزایش تعداد سلولها ۳ - حفره‌دار شدن سلولها ۴ - تغییر رنگ هسته ۵ - تغییر مکان هسته ۶ - تولید سلولهای چند هسته‌ای ۷ - تولید ذراتی که محل رشد ویروس است.

۴-۷-۵- دفاع بدن در مقابل ویروسها: در بیماریهای ویروسی علاوه بر آنتی بادی ماده دیگری به نام انترفرون^۱ نقش حفاظت بدن را در مقابل ویروسها به عهده دارد. آنتی بادی معمولاً چند روز پس از ورود ویروس در بدن تولید می‌شود در حالی که انترفرون در طرف چند ساعت ظاهر می‌شود. انترفرون ماده پروتئینی است که به وسیله سلولهای آلدوه به ویروس تولید می‌شود و از رشد ویروسهای گوناگون جلوگیری می‌کند.

مکانیسم عمل انترفرون به این صورت است که وجود انترفرون در سلول موجب سنتز پروتئین دیگری می‌گردد که روی ریبوزومهای سلول قرار می‌گیرد و از سنتز پروتئین ویروسها جلوگیری می‌کند در حالی که سنتز پروتئینهای سلولی کماکان ادامه می‌یابد.

۴-۸- نقش ویروسها در غذا

با توجه به خصوصیات زندگی ویروسها، تکثیر و تجمع آنها در مواد غذایی غیرممکن است، با این همه مواد غذایی و یا آبهای آشامیدنی می‌توانند ناقل ویروسها باشند که برای مدتی خارج از بدن موجود و یا بافت زنده هم فعال باقی می‌مانند.

شیر یکی از محیطهای بسیار خوبی است که ویروسها می‌توانند در آن برای مدتی فعالیت خود را حفظ کنند اگر حیوانات آلدگی به ویروس داشته باشند غالباً ممکن است ویروس آن از طریق شیر و یا گوشت به انسان منتقل شوند اما اکثر آلدگیهای ویروسی از طریق آلدگیهای ثانوی صورت می‌گیرد به خصوص آلدگی با مدفوع.

تقریباً اکثر ویروسها می‌توانند در مواد غذایی چند هفته در حرارت یخچال (C +4°) و یا این که

چند ماه در شرایط انجماد (-18°C) زنده بمانند. از طرف دیگر سیاری از ویروسها در دامنه pH اسیدی و در مقابل درجه حرارت‌های بالا و یا خشکی از خود حساسیت نشان می‌دهند. بنابراین ضمن جلوگیری از آلودگی‌های ثانوی مواد غذایی، استفاده از درجات حرارت بالا در تهیه مواد غذایی یکی از راههای مؤثر برای مقابله با عفونتهای ویروسی است هر چند که حضور چربیها و پروتئینها در مواد غذایی موجب افزایش مقاومت ویروسها در مقابل حرارت می‌شود.

ویروسهایی که همراه با مواد غذایی خورده می‌شوند باید در مقابل ترشحات و آنزیمهای سیستم گوارشی در معده و روده مقاوم باشند.

ارزشیابی فصل چهارم

۱- ویروس را تعریف کنید.

۲- ویروسها به سه گروه اصلی تقسیم می‌شوند، آنها را نام ببرید.

۳- اندازهٔ ویروسها به چه روش‌هایی تعیین می‌گردد؟ فقط نام ببرید.

۴- کوچکترین و درشت‌ترین ویروسها را نام ببرید.

۵- ویریون چیست؟ توضیح دهید.

۶- منظور از ویروسهای برهنه چیست؟

۷- منظور از کپسید و کپسوم چیست؟

۸- مراحل رشد باکتریوفاژها را فقط نام ببرید.

۹- مراحل مختلف رشد ویروسهای حیوانی را به ترتیب و اختصار شرح دهید.

۱۰- باکتریوفاژ را تعریف کنید.

۱۱- باکتریوفاژها به دو گروه عمده تقسیم می‌شوند، آنها را نام ببرید.

۱۲- لیزوزنی چیست؟ توضیح دهید.

۱۳- چه شرایطی باعث آغاز چرخهٔ انهدامی می‌شود؟

۱۴- در نتیجه رشد ویروسها تغییرات یا ضایعاتی در سلول میزان بروز می‌کند که تغییرات یا تأثیرات یا مخرب سلولی نام دارد. تأثیرات مخرب سلولی به دو صورت و مشاهده می‌شود.

۱۵- تغییرات ناشی از صدمات ویروسها در باقیها به چه صورتهایی دیده می‌شود؟ نام ببرید.

۱۶- انترفرون چیست؟ مکانیسم عمل آن را توضیح دهید.

۱۷- نحوه انتشار ویروس را در طبیعت شرح دهید.